

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 298/2016
07.04.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Горана Чавлине, Драгана Аћимовића и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Иваном Тркуљом Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног М.П. и др, због кривичног дела тешка крађа у саизвршилаштву из члана 204. став 1. тачка 1) у вези члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљених М.П. и М.М., адвоката С.С., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Нишу К 4777/10 од 12.03.2014. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 1120/14 од 02.09.2015. године, у седници већа одржаној 07.04.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљених М.П. и М.М., адвоката С.С., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Нишу К 4777/10 од 12.03.2014. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 1120/14 од 02.09.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу К 4777/10 од 12.03.2014. године окривљени М.П. и М.М. су оглашени кривим да су као саизвршиоци извршили кривично дело тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1) у вези члана 33. Кривичног законика, за које су осуђени на казне затвора у трајању од по једне године и четири месеца у које им се има урачунати време проведено у притвору почев од 16.04.2010. године до 29.04.2010. године. Окривљени М.П. и М.М. су обавезани да оштећеном „И.“ Д.О.О. из Н., солидарно надокнаде штету у износу од 693.895,20 динара, у року од 15 дана од правноснажности пресуде. Окривљени М.П. и М.М. су обавезани да суду на име судског паушала исплате износе од по 5.000,00 динара у року од 15 дана од правноснажности пресуде под претњом извршења.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 1120/14 од 02.09.2015. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљених М.П. и М.М., а пресуда Основног суда у Нишу К 4777/10 од 12.03.2014. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости је благовремено поднела бранилац окривљених М.П. и М.М., адвокат С.С., у

смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд преиначи побијане пресуде и окривљене ослободи од предметне опужбе.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, па је у седници већа коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљених, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости, те је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Бранилац окривљених у захтеву за заштиту законитости истиче да у конкретном случају тужилац није доказао оптужбу, као и да првостепени суд није извршио савесну оцену изведених доказа, при чему бранилац наглашава да окривљени нису у обавези да доказују своју невиност у односу на извршење кривичног дела за које се терете, те је суд у том смислу требало да буде непристрасан и да пресуди у корист окривљених, односно нижестепени судови су били у обавези да примене начело *in dubio pro geo*. Због наведеног, бранилац сматра да је у побијаним пресудама повређен закон из чл. 3. став 1, 15, 16. и 419. став 2. ЗКП.

Надаље, бранилац истиче да је изрека побијане првостепене пресуде неразумљива, односно да је иста донета уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП, с обзиром на то да по оцени браниоца у изреци осуђујуће пресуде за кривично дело учињено у саизвршилаштву морају бити прецизно, тачно и несумњиво означене радње сваког од саизвршилаца, односно мора се недвосмислено означити коју радњу је који од окривљених предузео.

Поред тога, бранилац указује и да је побијана првостепена пресуда донета уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, с обзиром на то да у образложењу суд не анализира радње сваког од окривљених нити даје разлоге за своју одлуку, те да су закључци првостепеног суда у супротности са доказима у списима предмета, односно у супротности са записницима о саслушању сведока сачињеним у току истражног поступка и на главним претресима.

Бранилац у захтеву истиче повреду члана 440. ЗКП, јер сматра да је у побијаним пресудама погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање. У вези са истакнутом повредом закона бранилац наводи да су у овом поступку окривљени оглашени кривим практично без доказа, будући да ниједан од саслушаних сведока није потврдио учешће окривљених у извршењу предметног кривичног дела, при чему су одбране окривљених којима они негирају извршење предметног кривичног дела, сагласне и не постоји ниједан материјални доказ који говори супротно њиховим одбранама. С тим у вези бранилац сматра да су нижестепени судови могли да донесу осуђујућу пресуду само ако су имали

довољно поузданих доказа, а не да пресуде заснивају на томе што не признају одбране окривљених, а по оцени браниоца из доказа изведених током поступка евентуално би се могло закључити да су окривљени извршили кривично дело прикривање из члана 221. КЗ.

У вези са изнетим, бранилац наглашава да је све наведено истицао и у жалби на првостепену пресуду, али да другостепени суд није ценио жалбене наводе, а којим наводима бранилац указује на повреду члана 460. ЗКП. Поред тога, бранилац у захтеву истиче и да је другостепени суд доношењем побијане пресуде повредио члан 457. ЗКП.

Како чланом 485. став 4. ЗКП који прописује разлоге због којих окривљени, односно његов бранилац, сходно правима која у поступку има у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због повреда закона из чл. 3. став 1, 15, 16, 419. став 2, 438. став 1. тачка 11) и став 2. тачка 2), 440, 457. и 460. ЗКП, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљених, оценио као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП одлучио као у изреци овог решења.

Записничар - саветник
Ивана Тркуља Веселиновић,с.р.

Председник већа-судија
Јанко Лазаревић,с.р.